AUGUSTINUS. PS. AUGUSTINUS. AMBROSIUS AUTPERTUS
Mitte 12. Jh. Seite 7v
Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36545
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

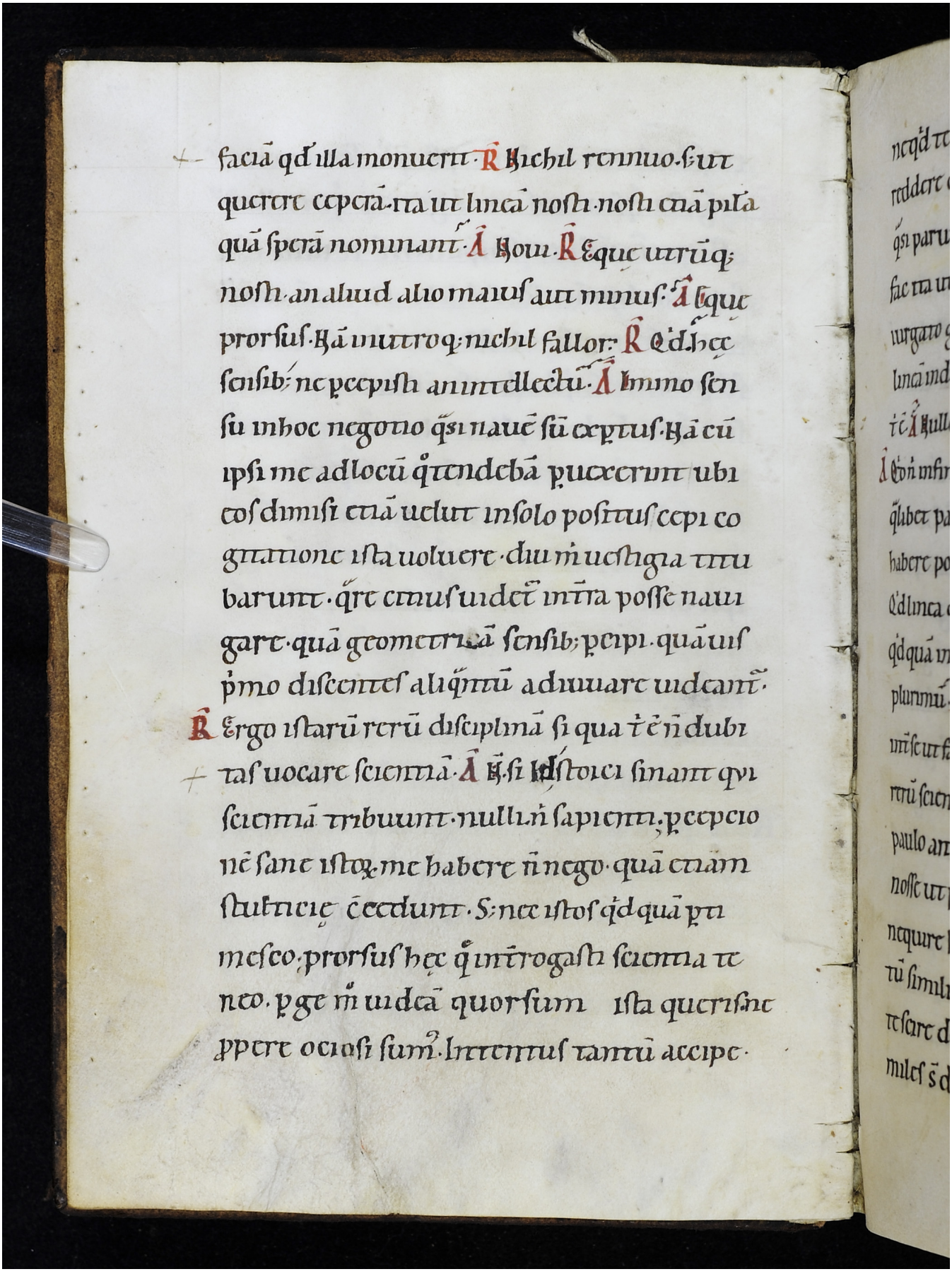

faciā qd̄ illa monuerit. R̄ Nichil rennuo. s; ut
querere ceperā. ita ut lineā nosti. nosti etiā pila
quā sperā nominant. Ā Noui. R̄ Eque utrūq;
nosti. an aliud alio maius aut minus. Ā Eque
prorsus. Nā in utroq; nichil fallor. R̄ Qd̄ hec
sensib; ne p̄cepisti an intellectū. Ā Immo sen
su in hoc negotio q̄si nauē sū exp̄tus. Nā cū
ipsi me ad locū q̄ tendebā p̄uexerunt ubi
eos dimisi etiā uelut in solo positus cepi co
gitatione ista uoluere. diu m̄ uestigia titu
barunt. q̄re citius uidet̄ intra posse naui
gare. quā geometricā sensib; p̄cipi. quā uis
p̄mo discentes aliq̄ntū adiuuare uideant̄.
R̄ Ergo istarū rerū disciplinā si qua t̄ ē n̄ dubi
tas uocare scientiā. Ā N̄. si Ad stoici sinant qui
scientiā tribuunt. nulli n̄ sapienti p̄cepcio
nē sane istoꝝ me habere n̄ nego. quā etiam
stulticie c̄cedunt. S; nec istos q̄d quā p̄ti
mesco. prorsus hec q̄ introgasti scientia te
neo. p̄ge m̄ uideā quorsum ista queris. ne
p̄pere ociosi sum⁹. Intentus tantū accipe.